

ДЕЦАТА КРАДЦИ- БИЧ ЗА СЕБЕ СИ И ЗА ОБЩЕСТВОТО

Законността ражда цивилизация !

В днешния объркан, непризнаващ нито морални, нито законови норми свят, са необходими драконовски закони. Защо ли? Защото безнаказаността ражда престъпления.

Има неща, които умът на нормално закодирания човек не може да проумее- откъде, как, защо се появиха толкова много хора, за които категоризирани още от древността- от различни култури и религии- действия като престъпления, заклеймявани от морал и преследвани от закони, за тях са права? И в този случай на първо място няма да помогне (както и не помага) разяснението за добро и зло.

Не! Законността- драконовската! На първо място тя- и за рафинираните образовани престъпници, и за изцяло неграмотните или частично грамотните.

Наистина, ако се спазват Десетте Божии заповеди, няма да има нужда от писани закони. Но от хилядолетия насам човекът не е поумнял. Нищо не го плаши- нито Бог, нито доказателствата на науката, че се самоунищожава. Законността ражда цивилизация! По-точно- стриктното ѝ спазване!

Какво да се прави тогава- особено ако престъпленията се извършват от деца? Социолози, педагози, психолози и криминолози дават различни рецепти- недотам ефективни.

Какво представлява кражбата, ако не е болестно състояние? Защо краде милионерът, политикът или подобните на тях? Не от нужда, разбира се! Колко необяснима всъщност е човешката психика. Ненапрасно Марко Недялков възкликва: "По-лесно е света да опознаеш,/ отколкото човешката душа!".

Всъщност обяснение има- един от седемте смъртни греха- алчността. Но колко трае това- един кратичък човешки живот. И може би малцина от тези хора знаят как е поръчал Рокфелер да го погребат- с вдигнати нагоре ръце, за да видят всички, че нищо не отнася със себе си.

Но нашият проблем е друг- кражбите от деца. Обясненията са точни, логични: социално-икономическата криза, безработицата, ниската култура и образование (битовите кражби); деструкцията на ценностната система, занемарена макро и микро социална среда; безотговорност на родителите, криминогенна приятелска среда, социално-психични особености на децата и... ненавременно и недостатъчно санкциониране на противоправните деяния и оттам ширещото се чувство за безнаказаност!

Някои ще ми опонират: “Все пак говорим за деца!”. Да, говорим за деца- по-малки и по-големи. И не току-тъй е създадена крилатата фраза: “Липсват му първите седем години.”. Но кой ли да ги формира тези първи седем години? Естествено, на първо място семейството. Но в повечето случаи и там те липсват. Тогава идва отговорността на обществото. Но кога едно общество може да бъде отговорно? Когато държавата му е отговорна спрямо него! И пак опираме до лайтмотива: “Строги закони и спазването им!”.

Закони, разбира се, не само срещу престъпността. Още по-важни и по-приоритетни са законите за грижата за човека- за гарантираните му права на труд и щастие.

Колкото и да е отричан предходният строй, в него престъпленията са били сведени до минимум. Всеки средноинтелигентен човек пък знае на какво дължи устрема си Китай- на положителното от двата строя; на строгата си законодателна система, включваща и отричаното в много държави смъртно наказание. Не става въпрос за децата, извършили престъпления. А за това, че- според поговорката -“Пиленцето се учи да пее от петела.”. Примери за деца крадци- колкото искаш. Ако семейството не реагира при първата кражба, ако на детето не му се обясни, че това е нещо много лошо; ако не се накара да върне откраднатото и да се извини, то ще има и следващи кражби. Може за тази първа кражба да не научи някой друг, а може и да научи. Ако е приятелче, ако разкаже на родителите си, то родителите на приятелчето първо трябва да обяснят на собственото си дете защо не трябва да се краде, а след това чрез него и на детето, което е откраднало. При малките деца това в много случаи дава резултат. При малкото дете, при първата му кражба, е нужна деликатност, защото то и не проумява докрай

деянието си . Ако е учител- наред с деликатността си- трябва непременно да уведоми родителите, ако те не знаят.

Обаче повечето деца крадци са станали такива, защото са подтиквани от родителите си. Всеизвестен е фактът, че много от ромите (деликатно наричани така), се препитават от кражби. Оправдават се с това, че не ги вземат на работа. А когато преди няколко години се опита държавата да ги оземли, те категорично отказаха.

Аз познавам учители, които полагат неимоверни усилия да интегрират ромски деца в училище. Плащат с лични средства такси в детски градини, събират дрехи и обувки, сутрин с личните си автомобили ги вземат от къщите им (понякога съвместно с кмет и полицаи).

Но къде е мястото на държавата в този случай? Къде са законите и изпълнителите им, за да бъдат принудени тези хора да пращат децата си на училище, вместо да ги пращат да крадат?

Сложна дилема! Належаш е ефективен закон за отнемане на родителските права.

Сложна дилема!Належащо за работа с тези хора е създаване на структурни звена , но закриляни от закон и държава.

Сложна дилема, която трябва по-скоро да се разреши! Защото тези рискови деца са не само бич за самите себе си, а са бич и за цялото общество!